

er gjort ved vore Skoler, ved de forskellige Kursus og ogsaa ved Veterinær- og Landbohøjskolen, saa at hvis man skulde tage Hensyn til de unge Mennesker og tænke, hvor de kunne faa den højeste Oplysning, om jeg saa maa sige, tror jeg, at hvad Landbruget angaar, vilde de saa fuldt saa høj Oplysning i Syland som her, men naar man skal ind paa det Gebet, hvor København morer sig, erkender jeg, at det ikke har naaet saa høj Udvikling ude paa Landet som her i København. — Der kan være Spørgsmaal — og det er det ærede Medlem fra Ribe har opholdt sig derved — om der er gjort Indrømmelser paa denne Sag. Jeg skal sige, at jeg opfatter ikke denne Lov som en Indrømmelse til Venstre. Jeg tror ikke, at der er Indrømmelser fra noget Parti, men er der gjort Indrømmelse, er det efter min Mening fra Venstre til Højre. Hvis ærede Medlemmer, der have travlt med den Afford, der er gjort, regne denne Lov til Indtægt for Venstre, er det ogsaa en stor Fejlagelse. Den, der har trukket Gewinsten i Land, er Højre, specielt det ærede Medlem fra Helsingør (C. Thomsen). Jeg vil ogsaa sige til det ærede Medlem fra Assens (Bernsen), at hvis han skulde gøre Saldoen op og regne ud, hvor man har vundet mest, bør han ikke sætte denne Lov paa Indtægtskontoen for Venstre, hvis den skal regnes til nogens Side, maa det være til Højres. — Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig nærmere i dette Spørgsmaal ud over de almindelige Bemærkningerne, jeg gjorde før. Det ærede Medlem siger — og dette skal være det sidste Ord, jeg skal bemærke — at hvis man ikke gaar ind paa det, der foreligger, faar man ikke noget, og det vil være en Ulykke for Landet. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem havde hængt i paa det Standpunkt, jeg har anbefalet, havde Højre og Ministeren ikke kunnet modsætte sig Oprettelsen af en Anstalt paa Landet. Hvis det ærede Medlem havde holdt sig paa det Standpunkt, at han vilde have Landbohøjskolen flyttet ud paa Landet, vilde Ministeren ikke kunne have holdt sin Modstand derimod, men havde maattet bøje sig for Landbrugets Krav og sagt: naar Landbruget, som særlig er repræsenteret i dette Ting, kræver Flytningen, maa vi gøre det. Jeg skal imidlertid give den ærede Minister Ret i, at dette Ting har i Virkeligheden taaget sit Standpunkt, idet det ved flere Lejligheder er godtgjort, at der var Flertal i det for dette Københavneri, som her iværksættes, og at det for saa vidt er haabløst at kæmpe derimod, og jeg har ikke haft anden Hensigt med at tage Ordet i Dag end at følge denne Sag til

det allerførste Trin med Indsigelse mod den Skade, jeg tror, man her gør mod Landbruget.

Bernsen: Det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Sens Bust) har vist mig den Opmærksomhed, endogsaa flere Gange, at sætte mit Navn i Forbindelse med den foreliggende Sag. Jeg tror endogsaa, at han var saa hidsig for at faa mig knyttet til denne Sag, at han allerede under den foregaaende Sag udtalte, at jeg havde skiftet Standpunkt i Sagen. Disse Udtalelser og gentagne Henvendelser fra det ærede Medlem til mig foranlediger mig til fort at klare mit Standpunkt til det foreliggende Spørgsmaal. Det er ganske rigtigt, at det historiske Udgangspunkt for denne Sag er, jeg kan godt sige en hemmelig Aftale mellem Ministeren og nogle Medlemmer af Finansudvalget, hvortil det ærede Medlem fra Ribe hørte. Jeg tager næppe fejl, naar jeg forudsætter, at dette Spørgsmaal stod i en nøje Forbindelse dels med hemmelige og dels offentlige Underhandlinger, som det ærede Medlem og andre Medlemmer af Finansudvalget førte om Agrarpolitikken. (Afbrydelse af Sens Bust). Jeg har fulgt saa nøje med, at jeg kender godt det ærede Medlems Løngange i denne Sag, saa at det ærede Medlem skal ikke søge at vaske sine Hænder altfor rene. Jeg har ligesom det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds været Medlem af det Udvalg, der efter Aftale mellem Ministeren og Finansudvalget i sin Tid blev nedlagt til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. (Dalsgaard: Kommission). Nej, jeg siger ikke Kommission, thi det maatte det netop ikke hedde; derfor bruger jeg Betegnelsen: Udvalg. Det skulde ikke være en Regeringskommission og heller ikke en parlamentarisk Kommission, men det var et udvidet Udvalg, udenfor Landbohøjskolens Lærerraad, Mænd fra forskellige Sider, der efter privat Aftale mellem Ministeren og det ærede Medlem fra Ribe og andre Medlemmer af Finansudvalget raaede sammen. Det er den historiske Sammenhæng. Jeg var imidlertid det eneste af de 20 Udvalgsmedlemmer, som tillod mig at afgive en separat Erklæring, og det ærede Medlem fra Ribe har derfor nu villet fremstille mig som en Mand, der har forfulgt denne Sag, men nu har skiftet Standpunkt, og det glædede ham, at jeg nu var med til denne Sag. Jeg skal da sige, at den Betænkning, jeg fra først af nærede ved at tiltræde et Forslag som det, der her foreligger, var, at jeg mente, at der manglede et naturligt Mellemled mellem den Bønde-